

ling i Geheimestatsraadet og Hans Majestæt har tilkjendegivet sin Tanke i saa Henseende. Det vil derfor ikke kunne undgaaes, at Love, som man maaskee ellers kunde have færdisge, først saa seent faae det endelige Præg, at det er meget vanskeligt at tilfredsstille et Ønske som det udtalte. Smidlertid vilde det være mig kjær, om det kunde lade sig gjøre, og jeg tilstaaer, at det var Noget, der stod for mig som opnaeligt at gjøre, idetmindste at bekjendtgjøre flere af de forelagte Lovforslag, forinden Sessionens Begyndelse; men det viste sig, at det var et Ønske, som ikke var begrundet.

Naar en æret Rigsdagsmand (Walthers) har bemærket — det gaaer rigtignok noget i Detaillen — at det er overordentlig haarde Bettingelser, hvorunder man har foreslaaet Bevillingen af Laan til Anskaffelse af de omtalte Fisserbaade, da troer jeg dog ikke, at det kan kaldes haarde, naar man faaer et Laan, at der da foreskrives visse Regler for Afbetalingen. Jeg skal forøvrigt overlade det til mere Sagkyndige at afgjøre, om en Forrentning og Amortisering af 10% er forholdsmaessig, eller om den kan noget nedsættes. Det er imidlertid rimeligt nok, at man ikke kan gaae ind paa Forholdets Ordning saaledes, som Ministeriet har tænkt sig det, thi af en Skrivelse, som er indkommen til Ministeriet, har det viist sig, at der i nogen Henseende er Misforstaaelse, saa at det ikke er mig klart, hvorvidt der til 2den Behandling vil være Anledning til at stille Endringsforslag om, at det omhandlede Bælsb skal udgaae.

G. Winther: Jeg maa i Anledning af hvad den høitærede Indenrigsminister yttrede med Hensyn til hvad jeg havde fremført om Arveafgiften, erkjende, at det var en feilagtig Maade, jeg udtrykte mig paa. Jeg glædede mig over, at der kom Mere ind ved denne Afgift, men det, jeg vilde have lagt Bægt paa, var, at det forekom mig ønskeligt, om man kunde tilvejebringe en endnu større Indtægt ved en saadan progressiv Beskatning deraf; det var altsaa en Feil, saaledes som jeg først udtalte mig, og den ærede Minister havde Anledning til at udtale sig saaledes, som han har gjort. — Den Maade, hvorpaa jeg er kommen

til at see, at der var en Forøgelse af 30,000 Rb. i Udgifterne til Ministerialembetsmændenes Lønning, er ved at sammenligne Finantsloven fra forrige Aar med Finantslovsforslaget for iaar; derved kom jeg til dette Resultat, idet Justitsministeriet havde 6,000 Rb. mindre Udgift, Cultusministeriet 7,000 Rb. Meerudgift og Indenrigsministeriet omtrent 32,000 Rb. Meerudgift, hvilket altsaa bliver, som jeg sagde, omtrent 30,000 Rb. eller rettere 32 til 33,000. Har Embedsmændenes Lønning, som den ærede Minister bemærkede, ved Dyrktidstillaget i de senere Aar forørsaget en større Udgift end det Normerede, saa bliver jo denne Udgift af 30,000 Rb. i Forhold til de sidste Aar større i Genhold til den oprindelige Udgift. Forøvrigt har jeg ikke fremført nogensomhelst Beklægelse over det, der er skeet; tværtimod har jeg udtalt, at Loven efter min Mening er anvendt i den Aand, hvori den er given, og paa en efter min Mening tilfredsstillende Maade; jeg har heller ikke troet, at det strax skulde være kommet til nogen Besparelse ved denne Lovs Udstedelse, men jeg maa tilstaae, at ihvorvel vi vilde have, at de nuværende Embedsmænd skulde have en højere Lønning, har det ogsaa været en Tanke, at Statskassen efterhaanden skulde komme til at bespare Noget ved den hele Foranstaltning.

N. Jensen: Jeg deler ganske den Anerkjendelse, der er udtalt til den høitærede Indenrigsminister, fordi Finantslovsforslaget er ledsaget med saa udsørgte Anmærkninger som iaar, men samtidigt med, at vi have erholdt disse saa omfattende, have vi desværre i et Par andre Retninger lidt et lille Skaar, idet vi ikke have faaet Amsrepartitionsfonds-Regnskaberne og først idag Statsregnskabet meddeelt; det vilde have været ønskeligt, om vi lidt tidligere havde faaet disse Ting. — Der er et Punkt i Finantslovsforslaget, som jeg skal tillade mig at henlede det Udvalgs Opmærksomhed paa, som ventelig vil blive nedsat til at behandle Lovforslaget. Det er et Punkt under Indenrigsministeriet, hvor der er opført en Sum, som sædvanlig findes i Finantsloven, nemlig 2,212 Rb. til Stiftslandinspektører. Der har tidligere været 7 Stiftslandinspektører